

Mūs mans, dziesmai piederot,
Hizskan apskaidrots.

Sk. Kaldupe.

Ēģemes ciema jaunajā korī sāku dziedāt 1962.
gadā, ka sāku strādāt, kaimiņi nācā nosauktā
kolhozā, par šoferi.

Dirigenti korim veda no Valkas pilsētas, man
usticēja šo darbu. Atvest un aizvest pēc mēģinājumiem.

Dirigente bija mana mīļāudze, Tatjana Fridova,
kura strādāja Valkas bērnu mūzikas skolā, par
mūzikas skolotāju. Arī man uzaiemināja dziedāt
korī, altu grupā. Tā sākās manas koristes gaitas
un turpinājās 28 gadu garumā.

Dziedāt man patika, biju obiedrības skolas korī
Nosēdināja mani, stāv dziedāt, pēc kā, dziedātājam
ar spēcīgām balsīm, tā es ātri vien iemācījos pareizi
dziedāt.

Mēģinājumi notika 2 + nedēļā laika kolhoza kontorī,
pēlāk Ēģemes pamatskolas sālī, pēdējā laikā, Ēģemes
ciema sālītē.

Arī Onulis bija koris, ar kuru notika sadarbšanās ar
Onulis korī vadēja dirigents Lihards Ābolins.

Reizēm Onulisti brauca pie mums, reizēm, mēs pie viņiem.
kopā koncertējām Onulos, gan Ēģemē.

Ka, ciņjamo gadu dēļ, Onulis ^{koloz.} dirigents nevadēja korī,
Onulisti pievienojās mums.

Uf, uu, no mēģinājumiem braucām sālējā kravas mašīnā.

Dziesmas mācījāmius darīdās, gan oriģināli, gan grūtāk
apgūstamas. Dziesmas bija krievu valodā, kuras tika
cildināts Herins un partija. Vecākām sievietēm, kuras neprata
krievu valodu, varstijām tekstā latvisko ierunu.

Neteikšu, ka oriģināli iemācīties bija dziesmas, kuras, vēl
šodien dziedot dziedam, gūžas dziedāt līdri.

"Kara meitā", "Gaismas pils", "Tāmušs", "Lauztās puķes",
"Dziesmai šodien līdri dīnā", tās bija dziesmas, kuras dziedāja
katru dziesmu svētku.

Vertīgi dziesmu apguvē bija rajona komitejas priekšnieks,
Mirdziņģis Haralds Medna, režisors, Jānis Ērenštreits vadība.

Mani pirmie lieli dziesmu svētki Rīgā bija 1965. gada
jūlijā, Padomju Latvijas 25. gadadiņai vēroti, pēc skaita
XIV (ceturpdesmit).

No Valgas dzelzceļa stacijas, uz Rīgu, braucām ar vilciņu
"Caina". Mēs cēlā pāgāja dziesmas un smiekles.

Apņemas rīta bija rīnā no Rīgas vidusskolām. Gulējām
uz matraciņu, uz guļas. Sadalījām mētru nozīmītes, krosketes
franzofam, ar kuru braucām uz Mešāparks estrādi.

(Tīrāraja bilēte maksāja 3 kapeikus)

Man, Rīga bija pārsteigumu pilna! Pārsteidza līdri,
skaistā Mešāparks estrāde, lielais skatītāju laukums.

Jem estrādes bija līdri telpas, kurās bija iecārtota
Tautas Saimniecības darbinieku iestāde.

Pārsteidza lielais koristu skaits. Separānu slavens
dirģentis Imantis Korāns, Jānis Arimāns, Daurmāntis Jēli,
Leonīde Vīģerūne.

Pēc nopūginošiem mīm bija brīvs laiks, to izmantojot
apskatot izstādes, zooloģisko dārzu, iepazītām līgu,
fūrmaler. Pasarm, skolas pagalmā, pārdē, notika
dardīdas aktivitātes, dejas, kuras veidm terpinājas
līdz rīta gaismai. Saprotams, ka gads mērķās dziedātā
jas bija nerai pūcēgas par mūsu dēlvērbām.

Bet, vai tad varu kinties, ka tie jauna un satraukta
sirds... tas ir laiks ko es izdarīdē sevī... un, ko atju
lainu tev sero tenorija zilās acis, kura nokas, tā vien
tiko, kā satrekt aiz līkus un neatlaist...

6° bijām estrādē un „Gaismiņa ausa, soulite lēca”
pārsalca pār augsto jūvāu galotnēm.

Svētku gājējam, ķēbēvēs tautastēpks, ar ziedim un
roņnagiem, pulcējāmies, un rīcījāmies Daugavmalā.

Mūziķis, srtūjā ceļmoujā tiek liels pamatarmens
dūzumā ceļamajam latviešu strēlnieku piemineklim,
Tālāk, cauri Līgai, pūtēju orķestra pasadejumā, skatītoju
ovāciju veidti, solojam līdz, Daugavas stadionam.
To pūku, sapūsmu, laikus izjūto nerar apraestūt, kura
pārņem ejot svētku gājēnā. Līkas, ka lidinēs kādus
netrus vīrs zenus! Jā ir neaizmirstama sajūta!

Nākarā, atju lielo medaparņu pārsalc fanfāras, un,
koru dziedātā, „Arīsmāi šodim liela diņa” dziesma rēsta,
ka koncerts sācies. Mēlā estrāde pilna dziedātāju,
bez jauntajim korim dzied stieru, vīru kori. Dējotājus
ar savām straujajām dejām, un, ar skalām garlēm un aplausu
šreicām aprinoto pūtēju orķestri. Līkas, ka vīra estrāde
atļūrojas līdz „Svētku maršam”, „Čūpam”...

Koncerta turpības nobeigumam, diriģentiem rokās balti cimdi,
lai tumšā vieglāk saskatāmi viņu ārsti.

Giedi, dziedu klēpji diriģentiem, dziesmu autoriem.

Bet dziedātāji vēl nerimstas, jo, vēl jādarbā atkārtoti: "Fānuvārds",
"Lauztās puķes", "Rīga diemž' rēl", "Mūsu sirdū, valda dziesma",
dzied, kājās stāvēt, skatītāji.

Tūm blākus stāvētāju rokās, asaras krist aiv savikņofuma,
aiv laines, ka es varu būt šeit, starptūrstošiem dziedātāju.
Tas ir gandarījums, tas ir atalgojums, par tiem daudzajiem
nēģinājumiem, uz kuriem iēts, gan rīmu, gan vasaru.

Hugusta mēneša beigās, korislu dziesmu sveikti, tiecu
"Ja" dārdw tenorim un Uldim Paudalonam.

Pēc gada, ar dziesmu suminājām diriģenti Jāfānu
un Dāldi Tūmumu kāzu dienā.

"Bardziedājās" kori "Agrita un Juntis Selecri.

"Dzied ar mani sautu mēta,
Šums jau labi saskauēja;
Arī mēdīnīs karti rita,
kā dziesminu ka molit's.

Ēnģemes ciema jauktais kori rajona kora skatēs
raizāras reisu liguva I vitas. Ar garilēm un sapjēsmu
diriģenti vīri, uz rokām, ir nesuši no Valkeas kultūras namu
pārī šēnina (Lugazū) laukumam uz Valkeas bērnu mēģikas
skolu (tagadējo mākslas skolu).

Mēnūr pūdalījāmiēs rajona mērotājes dziesmu sveices.

Pēc diriģentes Tūmmas aiziešanas, bērnu audzināšanas
atvalinājumā, neilgu laiku, kori vadīja Pēteris Koltovs.

Pēcējos 10 gadus kori vadīja Inese Lečmane,
ar koncertmeistarēm Nadeždū Jančeinu un Alū Adāmonu.

Astonādu mitaļos gados, kopā ar koristi Vēlta, braucām uz Rīgu, uz Lietišķās mākslas muzeju, izvēlēties, un atstāt piemērotus tautas tēpa rakstus, kuri atbilst Ēngemes pusei. Audumu auda Valērija J. L. S. „Saulīte” bet, šraista tēpa tas satūva Valērija sadzīves paraļpoļumu kombināt.

1985. gada Dziesmu svētkos gredznojāmi ar jaunajiem tēpiem. Arī rīkiem bija šraisti tēpi.

Korim bija šraisti koncerttēpi, kuri puišķām koncertes, netikai savās mājās, bet ļoti daudzās vietās. Puišķos ciemos aicinājām, uz sadzīvēdātāms, korus no citām vietām.

Rīgā, pirms dziesmu svētkiem, „karojāmiem koru kores”.

1984. g. piedalījāms Alūksnē zonālajos dziesmu svētkos.

1989. g. maijā Ēngemes pils drupās notika Mazie dziesmu svētki, ar rajona kore, un deju kolektīvu piedalīšanās.

1990. g. dziedājām katrās, novadu sasaušanās

svētkos. Dziedājāms uzam Popo, Burtuinos, Smiltēnē, Lauņkalnē, Ērēlē, Silvā u.c.v.

Šai raiti rītētu kora darbība, bez diriģenta, korim bija kora neesānā, tā bija es, 20. gadus, kurai bija pāzina, vai visi būtu un mēģinājumiem, jāorgainē transporta kustība, jārunā ar ciema un rdhoza puišķsādētājiem par kore vajadzībām. Korim bija stingra kasīere Vēlta, kurās pāzina bija koristu lemārsas, ikmēneba, kurās izleitojām mētku rīsēs, suminot pēkilāms.

Kora sezonai noslēdzoties braucām ekskursijās
Ezari bijuši kaimiņu-igauņu republikā, Tallinā, Pērnavā
Sārmā, tālākā ekskursija bija 1984 g. uz Ķemurja un Sk
gagu, Sočiem, kustulērsu braukto pa mūsu zemi.

Korim pādeji Dziesmu vētni, bija 4x 1990. gadā Rīgā.
Tajos piedalījāmies OTA ģimenīte. Meita Ģiuta dziedāj.
Liepājas pedagogiskā institūta korī.

Ķrabi Dziesmu vētni, jau kuro reisi atkārtojoties,
nāc ar piemērisbas puķu, sajūsmu, lepnumu, ca
param būtisti kopā, varam dzīvot mierā, zem maidrām
debesīm, lai gan veisim līja arī lietus, bet tas nemaināja
vētnu puķu. Varam aumināt Raimondu Paulu, tāmi Petri
brālus Kokarus, arī mūsu pārejos dirigentus, ar krāsniem
vēdēm un vainagiem, izskanot dziesmai, "Mūsdien Gaismas
gols kaluā garīs!" Mūsdien.

Aizvara Paudalove

Ērģemē korī sāka organizēt 1949 g. Lūcija Krimina.
Koridzināja Ansa Bace.

Turnā arī bijis koris, nūģinājumu bijuši Turnas skolā.
Dirigente bijusi skolotāja Maiga Jaumane.

Oncepus korim dirigents Ričards Ģobliņš.

Jā mī sanāc, lai cik grūti bija laiki, bet latvietim
dziesma palīdzējusi vien mēr.